

Kazimierzowi Buczkowi w Warszawie. — Antoniemu Czajewskiemu w Otwocku powiatu warszawskiego. — Jakubowi Feliksowi Czyżowi w Bodzanowie województwa warszawskiego. — Bolesławowi Cymkowskiemu w Łomży województwa białostockiego. — Piotrowi Daniukowi w Słoniemnie województwa nowogródzkiego. — Józefowi Darewskiemu w Wilnie. — Antoniemu Dąbrowskiemu w Podbrodziu województwa wileńskiego. — Kazimierzowi Dębskiemu w Mołodecznie województwa wileńskiego. — Stanisławowi Dobkowskiemu w Augustowie województwa białostockiego. — Wacławowi Elertowi w Białymstoku. — Józefowi Frackowiakowi w Koszarce województwa poleskiego. — Wincentemu Gajdzisowi w Stółpcach województwa nowogródzkiego. — Zygmuntowi Garbowskiemu w Łapach województwa białostockiego. — Mikołajowi Gintowtowi w Motolu powiatu drohickiego. — Stanisławowi Gocowi w Łowiczu. — Adamowi Gotardowi w Myszynie województwa białostockiego. — Józefowi Grabowskiemu w Warce powiatu grójeckiego. — Józefowi Grimlowskiemu w Chorzowie. — Franciszkowi Górnikowi w Skrzeczoni województwa śląskiego. — Janowi Hermanowi w Rybniku województwa śląskiego. — Antoniemu Hołubowiczowi w Pińsku. — Pawłowi Jermolowiczowi w Różanie Grodzieńskiej województwa poleskiego. — Kazimierzowi Józwiakowi w Korczewie nad Bugiem powiatu sokołowskiego. — Edwardowi Juszkowskiemu w Warszawie. — Henrykowi Kalinowskiemu w Warszawie. — Janowi Kalinowskiemu w Warszawie. — Władysławowi Kasperowiczowi w Nieświeżu województwa nowogródzkiego. — Wawrzyńcowi Katurze w Łodzi. — Michałowi Kieściwiczowi w Zabińcu województwa poleskiego. — Bronisławowi Kilkowskiemu w Oszmianie województwa wileńskiego. — Stanisławowi Korwelowi w Wilnie. — Romanowi Koseckiemu w Pabianicach województwa łódzkiego. — Stanisławowi Kowalskiemu w Myszynie powiatu ostrołęckiego. — Wincentemu Kozłowskiemu w Lidzie województwa nowogródzkiego. — Teofilowi Kozuchowskiemu w Warszawie. — Mikołajowi Kraskowskiemu w Pińsku. — Witalisowi Kryszczunasowi w Białymstoku. — Stanisławowi Krysztofiakowi w Łodzi. — Stanisławowi Krzyżewskiemu w Boernerowie powiatu warszawskiego. — Władysławowi Kubiakowi w Łodzi. — Bronisławowi Kulikowi w Ozorkowie województwa łódzkiego. — Bronisławowi Kunigielowi w Wołkowysku województwa białostockiego. — Feliksowi Langemu w Piotrowicach województwa śląskiego. — Władysławowi Lewandowskiemu w Łodzi. — Zacharowi Łazarukowi w Mińsku Mazowieckim województwa warszawskiego. — Antoniemu Łukasikowi w Łodzi. — Józefowi Maciejewskiemu we Włochach powiatu warszawskiego. — Antoniemu Marcinkianowi w Grodnie. — Władysławowi Maśnemu w Brześciu nad Bugiem. — Michałowi Matuszewskiemu w Łodzi. — Henrykowi Michalskiemu w Warszawie. — Franciszkowi Milewskiemu w Gdańsku. — Władysławowi Milewczukowi w Gdańsku. — Janowi Nawrockiemu w Legionowie powiatu warszawskiego. — Piotrowi Odyńcowi w Wilnie. — Michałowi Olechnowiczowi w Augustowie województwa białostockiego. — Wincentemu Olszynie w Warszawie. — Józefowi Pachowi w Krakowie. — Bazylemu Paraskiewiczowi w Prużanie województwa poleskiego. — Józefowi Paszkowiakowi w Łodzi. — Tadeuszowi Pecyszowi w Nowej Wilejce województwa wileńskiego. — Janowi Pieszko w Wilnie. — Michałowi Pietkiewiczowi w Domaczewie województwa poleskiego. — Janowi Piórkowskiemu w Łowiczu. — Alojzemu Pławeckiemu w Mikołowie województwa śląskiego. — Stanisławowi Poczesnemu w Warszawie. — Wincentemu Popkowi w Rybniku województwa śląskiego. — Antoniemu Ptakowi w Lublińcu województwa śląskiego. — Józefowi Romanowskiemu w Drohiczynie województwa poleskiego. — Janowi Rudzie w Mrozach województwa warszawskiego. — Zygmuntowi Bronisławowi Sieradzanowi we Włochach powiatu warszawskiego. — Józefowi Sieroćkiemu w Brasławiu województwa wileńskiego. — Józefowi Sitnickiemu w Warszawie. — Stanisławowi Skuraczowi w Wilnie. — Stefanowi Smolińskiemu w Piasecznie powiatu warszawskiego. — Adamowi Sobockiemu w Nowogródku. — Władysławowi Suchockiemu w Łodzi. — Gustawowi Szarko w Wilnie. — Karolowi Szarmachowi w Bielsku Podlaskim województwa białostockiego. — Franciszkowi Szelidze w Katowicach. — Janowi Szpinekowi w Łomży województwa białostockiego. — Antoniemu Szudzikowi w Luninicy województwa poleskiego. — Teodorowi Szulcowi w Mikołowie województwa śląskiego. — Janowi Topolskiemu w Warszawie. — Eugenii Truskowskiej w Wilnie. — Stefanowi Walczukowi w Sokołowie Podlaskim województwa lubelskiego. — Alfonsowi Wasilewskiemu w Wilnie. — Aleksandrowi Wasztajonkowi w Szarkowszczyźnie powiatu dziśnieńskiego. — Hubertowi Wiczorkowi w Chorzowie. — Franciszkowi Wilczkowi w Chorzowie II. — Michałowi Wojcieszkowi w Wilnie. — Janowi Wołekowi w Warszawie. — Edwardowi Wróblewskiemu w Warszawie. — Wacławowi Zalewskiemu w Łomży województwa białostockiego.

go. — Janowi Ziółko w Piastowie powiatu warszawskiego. — Józefowi Zajączkowskiemu w Wilnie. — Józefowi Zygmie w Warszawie;

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi

za zasługi na polu pracy społecznej:

Józefowi Pyrzakowi w Przemyślu. — Janowi Samolowi w Kaliszu. — Józefowi Skowrońskiemu w Poznaniu. — Franciszkowi Szeremecie we Lwowie. — Aleksandrowi Założnemu w Warszawie;

za zasługi w służbie pocztowo-telekomunikacyjnej:

Józefowi Boretto w Baranowiczach województwa nowogródzkiego.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1939 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Stawoj Skłodkowski.*

—oOo—

463.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 sierpnia 1939 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędu celnego w Jasienowie Polnym.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla urzędu celnego w Jasienowie Polnym, w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie, ustala się godziny urzędowe od godz. 6.30 do godz. 13.30, oraz dyżury dostosowane do komunikacji kolejowej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453) w poz. 8 wykazu urzędów celnych w okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie, zmiennej częściowo zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. (Monitor Polski Nr 298, poz. 528 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. z 1937 r. Nr 1, poz. 13).

Za Ministra Skarbu:

(—) *J. Kozuchowski,*
Podsekretarz Stanu.

—oOo—

464.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o rozciągnięciu na Centralne Biuro Statystyczne Zarządu Miejskiego m. Wilna rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie nałożenia obowiązku na władze i organa państwowe dostarczania miejskim biurom statystycznym posiadanych materiałów dla celów statystycznych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r. w przedmiocie nałożenia obowiązku na władze i organa państwowe dostarczania miejskim biurom statystycznym posiadanych materiałów dla celów statystycznych (Monitor Polski z 1922 r. Nr 238, poz. 159) w brzmieniu ustalonym w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. (Monitor Polski z 1923 r. Nr 280, poz. 398) — rozciągamy na Centralne Biuro Statystyczne Zarządu Miejskiego m. Wilna moc powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 października 1922 r.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Skłodkowski.*

—oOo—

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki w towarzystwie P. Ministra Opieki Społecznej Mariana Zyndram-Kościałkowskiego, drugiego Wiceministra Spraw Wojskowych gen. Litwinowicza i swity powrócił wczoraj rano do Warszawy z Wilna, gdzie bawił na uroczystościach 25-lecia dywizji piechoty Legionów. Na dworcu witali Pana Prezydenta Rzeczypospolitej P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Stawoj Skłodkowski, P. Minister Spraw Wojskowych gen. T. Kasprzycki, pierwszy Wiceminister Spraw Wojskowych gen. Głuchowski, P. Podsekretarz Stanu w Min. Komunikacji inż. Piasecki, szef Kancelarii Cywilnej P. Prezydenta Rzeczypospolitej Min. Łepkowski, zastępca szefa Kancelarii dr Skowroński, wiceojewoda Jurgielewicz, płk. Machowicz i inni. Po powitaniu Pan Prezydent Rzeczypospolitej odejechał na Zamek.

* * *

P. Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął wczoraj, w obecności P. Marszałka Edwarda Śmigłego-Rydza, P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Stawoja Skłodkowskiego i P. Wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach Rządu.

—oOo—

Z General. Insp. Sił Zbrojnych.

W 25-tą rocznicę Dywizji Legionów Józefa Piłsudskiego Wódz Naczelny przesłał do dowódcy dywizji następującą depeszę:

„Życze pierwszej dywizji Legionów, by przyszłość jej była godna wielkiej przeszłości.

(—) *Śmigły-Rydz,*
Marszałek Polski”.

* * *

P. Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz otrzymał następującą depeszę:

„Z okazji 25-lecia rozpoczęcia walki orężnej o niepodległość Polski, Federacja emigrantów polskich we Francji przesyła Panu Marszałkowi w imieniu swych 43 tys. członków zapewnienie gotowości obrony na zew Ojczyzny”.

„W imieniu pasażerów, oficerów i załogi M/S „Piłsudski”, polecono mi przesłać zapewnienie, że serca i myśli wszystkich są dziś w Krakowie, związane w uczuciu oddania hołdu dla Prezydenta Ignacego Mościckiego, Wodza Naczelnego Marszałka Śmigłego-Rydza i bohaterskiego wojska polskiego. Jeżeli zostanie narzucona nam wojna, będziemy walczyli nie tylko w obronie, lecz do całkowitego zwycięstwa. (—) *Aleksander Leszczyński*”.

* * *

P. Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz otrzymuje w dalszym ciągu listy od obywateli, gorąco miłujących Ojczyznę, którzy proszą Pana Marszałka o zaliczenie ich do szeregów „żywych torped”, gdyż pragną życie swoje poświęcić dla Ojczyzny.

Konrad Skorupa, Stefan Kowandy i Stanisław Sak piszą m. in.: „Prosimy Cię bardzo, Naczelny Wódz, byś wpisał nas na listę batalionu „żywych torped”. Nie posiadamy żadnego majątku. Możemy zaoferować tylko swoje życie Ojczyźnie. Pragniemy walczyć tak, jak „Orlęta” lwowscy w obronie Ojczyzny”.

Wilhelm Schnell pisze: „W chwili, gdy Ojczyzna potrzebuje dzielnych i gotowych na wszystko obrońców, zgłaszam się jako ochotnik na „żywą torpedę”. Uprzejmie proszę Pana Marszałka o zapisanie mnie do szeregów „żywych torped”, bym mógł mieć wielki zaszczyt oddać swe życie dla Ojczyzny”.

Kazimierz Borowczyk prosi o wciągnięcie go na listę „żywych torped”, by chociaż w ten sposób mógł przysłużyć się Ojczyźnie i zginąć w jej obronie.